

קבית

שבועון קבוצת יבנה

י"ט בחשוון תשפ"א - (6.11.20)

שלושת המלאכים רגע לפני הנחיתה באוהל אברהם ושרה (שחזור)

שבת פרשת וירא

צאת השבת – 17:24

כניסת השבת – 16:24

1430

אבי ששון

ואברהם ממשיך ללכת, כפי שצָנָה.

בראשונה הוא הלך מ-**ארצך וממולדתך ומבית אביך** עם אשתו, אחיינו וכל רכושו. הפעם הוא הולך ל'ארץ המוריה' עם **בנד, יחידך, אשר אהבת'**, שהוא למעשה כל רכושו. בראשונה האל מצווה אותו אל הארץ אשר יראהו, ובשנייה הוא מצווה ללכת לארץ המוריה, אל 'אחד ההרים'. ואברהם, כמו אברהם, לא שואל שאלות. הוא קם והולך.

אדם מן היישוב, ובוודאי בן דורנו, ספק אם היה נענה לציווי מעין זה, ללא קבלת 'מפת דרכים' ו'נקודת ציון מדוייקת' (בבחינת 'אז מה לשים בוויז?'). אבל 'מי שמאמין – לא מפחד', ואם צריך – אז 'הנני'.

לארץ, במובנה החומרי והגשמי, לכאורה אין משמעות. אבל כשאברהם הולך בעקבות גורלו, הוא יוצר את המשמעות למקום. התורה אינה מדייקת לנו מהי 'ארץ המוריה' והיכן הוא 'אחד ההרים'. אבל אברהם הולך אל 'המקום', 'וירא את המקום מרחוק' [...] 'ויבואו (עם יצחק) אל המקום אשר אמר לו האלוקים'. מקום עלום שם, שרק לאחר שהסתיים הנסיון הגדול, אברהם מכנה אותו בשם אנדמי וחד פעמי 'הר ה' יראה'. אכן, ה' ראה, ומכאן ואילך נעלם ההר מהזיכרון ההיסטורי והגיאוגרפי, ורק האירוע הדרמטי וההבטחה בעקבותיו, נחקקו עמוק בתודעה האנושית.

הסיפור המקביל בהפטרה מתנהל כתמונת ראי של הסיפור הראשון: תיאור מפורט, גודש יחסי של פרטים עד לרמת תיאור פרטני של הבית, רהיטיו וכליו. ומעל לכל - זיהוי אתרים במרחב הגיאוגרפי. במוקד האירוע ניצב מחולל הנס, 'איש האלוהים'. הכינוי 'איש האלוהים' נזכר מספר פעמים בתנ"ך, אולם רק אחד מהם זוהה בשמו – משה.

דומה כי בשני אירועים אלה המספר המקראי מבקש למקד את תשומת הלב באירוע ובמשמעותו. בנסיון, במופת, ולא בהכרח במקום או בדמות. עיון במשמעות המושג מקום לאורך הופעותיו השונות במקרא, ובהם אירועים גדולים ומשמעותיים בתולדות העם היהודי (כגון: עקדת יצחק, חלום יעקב, הסנה הבווער ועוד), שם המקום, גם אם היה ידוע למספר, לא נזכר בראשית הסיפור, על מנת לא להסיח את דעתו של הקורא מהמסר המרכזי שלו. הסתרת שמו של בעל המופת, איש האלוהים, מרמזת לכאורה על תפקידו השולי, כשליח האלוהים, להעברת המסר. המסר הוא העיקר ולא הלוקשיין או הפרזנטור, כפי שהרגילו אותנו מקדמי המכירות ואנשי השיווק בדורנו.

אלא שנפשו של האדם, לדורותיו, מאמין בן מאמין ככל שיהיה, זקוק כנראה לאחיזה ממשית בנוף ובגוף. כך, דורות רבים לאחר האירוע ב'אחד ההרים', הוא זוהה גיאוגרפית והפך להיות 'הר בית ה'" ו'המקום אשר

יבחר'. אבל איך מתחברים ל'איש האלוהים'?
 איך נדבקים באבק רגליו? גם כאן, יש בין
 המאמינים הזקוקים לנקודה ממשית בנוף.
 כך צמח ברבות השנים בלב הכפר הערבי
 סולם (שונם) שמצפון לעמק יזרעאל, אתר
 קודש ב'בית האשה השונמית', המושך אליו
 קהל של אלפים (בעיקר כאלה שלא נחשבים
 על יוצאי עדות המזרח, מנשקי קמעות
 ומזוזות), וכל זה בחסותו של מרן שר התורה
 הגר"ח קנייבסקי, שכן המקום ידוע
 בסגולותיו להביא ישועות לחשוכי בנים.
 לכאורה פשוט. אלא שככל שהעולם
 והאנושות נעשים שכלתניים יותר,
 ריאליסטיים יותר, ציניקנים משהו, מספרם

של אתרי הקודש הולך ומתעצם, והם
 לובשים צורות שונות ומגוונות. כל אחד
 והאלוהים שלו, כל אחד ואיש האלוהים שלו,
 כל אחד והמקום שלו. להאמין בלב כבר לא
 מספיק. אנחנו צריכים קול פנימי שיורה לנו
 ללכת, להגיע אל המקום ולהסתופף בצילו
 של האלוהים, או השליח שמטעמו. לא
 מסתפקים בנוסטלגיה רוחנית ודתית בלבד.
 רוצים לגעת.

מה זה אומר עלינו, חברה שכלתנית
 וציניקנית שכמונו? האין אנו זקוקים
 לאחיזה פיזית במבנים, שיספרו לנו את
 סיפורי הבראשית וגדולתם של ראשונים?
 נסתפק בנוסטלגיה ובסיפורים בלבד?

לו"ז תפילות בשבת:

מנחה בליל שבת, בכל המניינים, רבע שעה לאחר הדלקת הנרות.

מניין הקשתות (מערבי)	מניין צפוני (נחמיה)	מיקום המניינים בשבת:
שחרית בשבת - 08:15	שחרית בשבת - 08:30	נשאים בשכונה:
מנחה בשבת - 16:24	מנחה בשבת (לא סופי) - 16:24	מזרחי (צביקי),
שחרית בימות החול - 06:00	מנחה וערבית בימות החול - 16:40	קשתות,
מנחה וערבית בימות החול - 16:40	מניין מזרחי (צביקי)	מרכזי (עדו)
מניין מרכזי (עדו)	שחרית בשבת - 08:30	מניין צפוני (נחמיה)
שחרית בשבת - 08:30	מנחה בשבת - 16:24	עוברים לפטיו בתיכון
מנחה בשבת - 16:24	מנחה וערבית בימות החול - 16:45	מניין בבית הכנסת:
מניין צעירים (אחיעזר)	בימות החול, מנחה-ערבית בבית הכנסת - 16:40 (אחראי - י. וכמן)	בתיאום עם יעקב וכמן
שחרית בשבת - 08:30		

בליל שבת, עשר דקות לאחר תפילת ערבית, יתקיים
 שיעורו של הרב אילעאי, והפעם במניין הקשתות.
 נושא השיעור: "פרא אדם" – ילד או נער?

ליל שבת לשובה ואמנון וייסמן ולסתבת אלקה, לנישואי אלון ע"ל אלה נוח.
 החתונה נערכה ביום חמישי, במושב קדרון (בחצר ביתם של הורי הכלה), תחת כיפת השמיים...

השבוע, ביום שני, התקיים בזום דיון קהילתי בנושא:

האם "אצלנו ביבנה" תיתכן עבודה נוער תמורת שכר?

בעקבות הדיון כתב רמי עפרוני, בעין שוחקת, את הדברים הבאים:

האם "אצלנו ביבנה" תיתכן עבודת חברים/ות תמורת שכר?

לחברים שלום!

בשנים האחרונות, ועדות שונות עוסקות רבות בנושא עבודה בשכר של חברים ועתה הן מציעות להביא את הנושא לדיון קהילתי ו/או משקי.

עקרונות הנוהל החדש

1. אין שינוי במספר שעות עבודת חברים/ות שהן חובה.
2. לאחר סיום שעות החובה היומיות, יהיה ניתן לעבוד בענפי הקיבוץ השונים תמורת קבלת שכר.
3. לאי עמידה בשעות העבודה שהן חובה, יהיו משמעויות. (מימון טיולי חורף, מימון רשיון נהיגה במכונית או ביאכטה, שימוש בחדר כושר, השתתפות בחוג 929 וכד').
4. תהיה אפשרות לרכז סכום כסף עבור מטרה קבוצתית של החברים, או של חלקם (כגון: הקמת עוד גן משחקים בינלאומי, בצידו הצפוני של בית הכנסת, הזמנת מרצים נוספים ב-zoom או ב-boom).
5. שחרור חלקי או מלא מחובת רישום המזון במבואת חדר האוכל, תרומה לוועדת צדקה ועוד).

נוהל עבודת חברים – קבוצת יבנה תשפ"א

הקדמה ורציונל

לאורך כל שנותיה של קבוצת יבנה, עוד מימי רודגס, עבודת חברים היתה חלק בלתי נפרד מעקרונות הליבה שלה. תמיד ראינו במעורבות חברינו בחיי העבודה של הקיבוץ כלי חינוכי ממדרגה ראשונה. באמצעותו מוקנים להם ערכים כגון: אחריות, יוזמה, מחוייבות, פתיחת חשבונות בבנקים ועוד. בנוסף, מתחזק מאד הקשר הבין אישי של חברי הקיבוץ, תחושת השותפות הכלכלית, תחושת השייכות לקיבוץ והשאיפה לקראת הפרטה דיפרנציאלית. כבר למעלה משמונים שנה שחלק (קטן) מהחברים/ות חולמים על קבלת שכר תמורת עבודתם בענפי הקיבוץ השונים. אי לזאת, אנו מבינים את הצורך של חברינו לעבוד ולקבל שכר תמורת עבודתם. מטרתו של הנוהל החדש היא לשמר ולחזק את ערכי עבודת החברים בקיבוץ מחד, ומאידך, לנסות לתת מענה למציאות ההולכת ומשתנה.

- א. עמידה בחובת העבודה לפי מספר השעות שנקבע בתקנון האינסופית תזכה את החבר בכלכלה, דיור, כביסה, בריאות, ביטוח, חינוך והשכלה. זאת, ללא כל חיוב!
- ב. מי שסיימו את חובתם אך המשיכו לעבוד בענף, או בעבודת חוץ, יזוכה תקציבם האישי בהתאם.
- ג. התשלום יועבר לתקציב האישי של החבר בסוף כל חודש קלנדרי ו/או בתחילת החודש העברי – מה שקודם מביניהם.
- ד. לפי החלטת נשיאות האספה, ההצבעה על הנוהל החדש תתקיים בקלפי, מחוץ לאספה.
- ה. לאישור הנוהל החדש יש להגיע לרוב מיוחס ביותר של 117% מקולות בעלי זכות ההצבעה, למעט: הנמנעים, הנמצאים בחו"ל, תושבי שכונת הקרוונים החדשה, לרבות אלה שעברו לגור על חורבותיו של "בית גרוס" ע"ה.
- המלבה"ד: רמי עפרוני

מעורבות! / עדנה תדהר – בשם ועדת צדקה ומעורבות

לדתיים וחילוניים - במזון, מחשבים, אוכל חם, ביגוד לתינוקות, כלי בית ועוד צרכים רבים. בכל אלה אנו, כאן ביבנה, מסייעים להם ככל שנוכל.

בימי קורונה אלה, בהם אנו מצווים על ריחוק חברתי, יש לנו מחוייבות להיות קשובים לצרכים המרובים של מגזרים רבים בחברה. ובאמת, רבים מאתנו שותפים למפעלים מבורכים.

אחת הדרכים לסייע בעת ריחוק חברתי היא שיחות טלפון.

המתנדבים מקיימים "אימוץ טלפוני" של המשפחה. שיחת טלפון שבועית המסייעת, בימים קשים אלה, לכל מי שזקוק לאוזן קשבת.

עשייתנו נעשית בדרך כלל בסתר, אך חשבנו לנכון ליידע אתכם על העשייה הייחודית של ארגון "תרבות של סולידריות", ואולי להיות שותפים. הארגון הוא התנועה אזרחית שהוקמה

התמיכה היא ברמה האישית והכוונה היא לשמוע, להקשיב ולשוחח, ואם יש צורך, להגיש גם סיוע פיזי ולעדכן את אנשי הארגון.

במרץ 2020, עם פרוץ המשבר בישראל. כאשר נסגרו בתי הקפה והמסעדות, פעילי הקבוצה בכל רחבי הארץ אספו את שאריות המזון שנשארו במקררים והכינו עשרות ארגזי מזון לנצרכים. היום הם מכינים מאות כאלה. הפעילות נעשית ב-54 יישובים בכל רחבי הארץ, ומספר הפעילים עולה מיום ליום. הארגון מסייע לאימהות חד הוריות, לקשישים, לתשושי נפש, למחוסרי בית,

הוועדה תשמח לספק למעוניינים פרטים נוספים, הבהרות ותשובות לשאלות. הבה נצרך גם את קבוצת יבנה לרשימה מבורכת זו.

ש"י – מפעל שימורי יבנה – רגע לפני האספה

ההיסטוריה של קבוצת יבנה, תחילתה בשנות ה-40 של המאה הקודמת. קבוצת אנשים, יוצאי גרמניה, שמו להם למטרה לבנות כאן "קיבוץ דתי" – קיבוץ ודתי. באותם ימים זה היה חידוש עצום והימור לא קטן. הם היו צריכים לבנות ישוב ולהקים משק, הכל כמעט "יש מאין". במסגרת המאמצים האלה נעשה גם הנסיון לבנות תעשייה, "מפעל שימורים". קל זה לא היה. באספה הקרובה נידרש להחליט האם לשמר משהו מאותו פרק במורשת יבנה. לפניכם קטע נוסף מהסיפור בהמשכים של מפעל "שימורי יבנה".

יהודה מרוז בריאיון עם אלי בוכאסטר* ז"ל – "מבית" 6.8.1971

מלבה"ד – דני הרץ / צוות מורשת

כדאיות הייצור המוגדל במשך שנה וחצי ולהוציא מסקנות בתום תקופת הניסיון.

תנאי העבודה

היו קשים ביותר. יש להתחשב בעובדה שלא חודש דבר מאז הקמת המפעל, ומכאן נובע שהעבודה היום נעשית בערך כפי שנעשתה בתחילה. לא יימצא עובד שיאות לעבוד בעבודה פיסית קשה, שאינה נדרשת כיום במפעל מודרני לשימורים. איננו מצליחים לגייס כוח עבודה מקומי, שהוא תנאי ראשוני להצלחת המפעל. לא מובן לי כיצד ניתן להבחין בכדאיות המפעל כאשר שני התנאים – כוח אדם ותנאים קשים – אינם מצויים לטובתנו. יש לתת תנאי מינימום, כשם שהיו נותנים לכל מפעל, על מנת להיווכח נאמנה ברווחיות המפעל.

ייצור

בראש וראשונה עלי לציין את שימורי הזיתים, אצלנו. תחילה התנגדו אחדים לשימורים אלו, אולם לחצים מצד אחרים "השאירו" בידינו את הזיתים. כיום אין איש מצטער על כך, מה

הלכתי אצל אלי אשר על בית החרושת, הקטן (ללא מזכירה ומיץ). נתתי מיקרופון בידו ומכאן ואילך עברה רשות הדיבור אליו.

קצת היסטוריה

לא ידועים לי פרטים על מה שהיה פעם. לא עבדתי אז בבית החרושת. ידוע לי רק שעבדו בייצור שימורי בשר ושימורי ירקות. התנאים היו אז קשים במיוחד. הבשר הגולמי היה מצומצם ומחירו גבוה. גם תנאי השיווק היו קשים. מפאת יבוא בשר קפוא מחו"ל, כדאיות שימור הבשר ירדה והוחלט לסגור את המפעל. שנים אחדות עמד בית החרושת בחוסר ניצול. עת הייתי אקונום, החלטתי להשתמש במכונות לייצור תצרוכת עצמית, וקצת עבור משקים שכנים. הדבר נודע למשקים רבים והחלו להגיע בקשות רבות לשיווק. אותם משקים הפנו אלינו תוצרת ירודה של ירקות ופירות ואנו החזרנו אותם אליהם בתור שימורים. הפניות רבו והייצור גדל. בתוך כך, הסתמנה אצלנו מגמה להרחיב את הייצור, מבלי להשקיע סכומים ניכרים. הכוונה היתה לבחון את

ביבנה, הוצאות הייצור נמוכות בהרבה מביתר המפעלים הקטנים.

תוכניות לעתיד

הוחלט, לאחר תקופת הניסיון, לבחון את כדאיות פיתוח המפעל. אין להשקיע סכומי ענק שכן אז עלול להיות גורלנו כאותם מפעלים קטנים שהרוויחו יפה, השקיעו הרבה, שקעו בחובות והמפעל נסגר. יש לשפר, לשפץ, להרחיב את המחסנים ולקנות מעט מכונות. אין להשקיע יותר מ-100,000 ל"י. אז נוכל להגיע לייצור עם 10-15 איש, שיספק להם יום עבודה מלא עם רווח בציוד.

אפשרויות נוספות - במקרה הטוב הוצע לנו ע"י גורמים שונים ייצור מוצרים חדשים, שבחלקם נמצאים כבר בשוק וחלקם עדיין לא, וחומרי הגלם שלהם מצויים בשוק. מדובר על שימור חזרת ומוצרים אחרים, שאיני מוכן לגלות את מהותם כעת. יש בהחלט מקום לייצר מוצרים חדשים שרווחיותם עולה בהרבה על המוצרים העכשוויים והשוק מובטח להם.

(אלי בוכאסטר ז"ל - אביהם של חברינו
מרים בר דרומא ואריה ברנע)

גם ששימורים אלו מספקים תעסוקה נאותה בעונת החורף, ה"מתה". שימורי התפוחים (רסק וריבות) זכו גם הם להצלחה מכובדת.

כמו"כ אנו מייצרים שימורי ירקות ופירות ומיצים ממותקים. התחלנו לייצרם בשנה שעברה בצורה ניסיונית והם זכו להצלחה יוצאת מגדר הרגיל, למרות התנאים הקשים. הייצור הולך וגדל ואפשר להצביע בסיפוק על הישגים נאותים. הייצור והשיווק המוגברים מותירים סיכוי נאה להתקדמות.

שיווק

משווקים למשקים. בחצי השנה האחרונה, הוגבר השיווק למוסדות גדולים בארץ. תנאי המכירה למוסדות אלו הם מצויינים. ניתן, עם תוספת כוח אדם כמובן, להגביר את השיווק לאותם משקים ומוסדות ואף למצוא שווקים חדשים. מעודדת התקווה שבשנים האחרונות (וכנראה גם הבאות) ישגשג שוק השימורים ויצאו נשכרים דווקא המפעלים הקטנים. למפעלים קטנים יש הוצאות נמוכות, בעוד שלמפעלים גדולים ישנן הוצאות מנגנון ענקיות, וברוב המקרים, הם אינם נתמכים ע"י הממשלה והם פושטים את הרגל. אצלנו,

אספת החברים תתקיים במוצאי שבת פרשת "וירא"

כ' בחשוון, 7.11, בשעה 21:00 בזום

הרצאתו של אברי גלעד (בזום)

משפחה בתיקון, הורים, זוגיות, ילדים. איך משנים את נקודת המבט וזוכים למציאות משפחתית חדשה?
מפגש בנושא דיוק חיי המשפחה, בהשראת תורת ימימה.
יתקיים ביום רביעי, כ"ד בחשוון, (11.11)

"בשוב ה' את שיבת ציון, היינו כחולמים" / דבורה ואלי כהן

נאמר להם שחינוך ילדים זה בארץ ישראל. ובכן, ביום בהיר, בעודנו מתמודדים עם סגר ועוד סגר, צלצל הפלאפון, והמשפחה ביקשה: "עזרו לנו! החלטנו לעלות לארץ".

חיברנו אותם לארגון "נפש בנפש" ולגורמים המטפלים בעלייה. הציעו נארז ונשלח במכולה, הבית נמכר ומסעדת הגורמה הטובה בוונקובר - Maple Grill, שהיתה בבעלותם - נמכרה וכעת היא סגורה. מכיוון

שהמצב פה לא איפשר קליטה בבית מלון או במרכז קליטה, משפחת ישעיהו פנתה אלינו כדי לברר אפשרות לשהות אצלנו מספר ימים, עד שיתארגנו לבית ולמוסדות חינוך. אנו מצידנו התרגשנו מאד שזכינו לקבל אותם כאן, בביתנו, בקבוצת יבנה. בחיל וברעדה פנינו לנח, מזכיר הפנים, וחשבנו על פתרון לינה בפנימיית התיכון. ואכן זה קרה! המשפחה התארגנה, ההתרגשות בעיצומה ואנו מאחלים להם הצלחה וקליטה נעימה, וכמובן תודה רבה על האפשרות שניתנה להם ולנו.

לפני שמונה שנים, כשהיינו בשליחות בוונקובר קנדה, חלק ניכר מהפעילות שלנו הייתה לחבר את המשפחות הישראליות והיהודים המקומיים לזהות יהודית ולישראל, כאן ועכשיו. בתוך הקהילה בה התגוררנו היו מספר משפחות חב"דניקיות, לא ממשפחות השלוחים אלא חבריה שנולדו שם, קְדוֹר שני. קיווינו וייחלנו שביום מן הימים נראה את פרי עמלנו וחלקם יבואו לארץ, או שישלחו את ילדיהם למכינה או לשירות צבאי.

לפני כשנתיים, הגיע אלינו **בן מזרחי**, שהתחיל במכינה והצטרף ליחידת הצנחנים כחייל בודד ו'אומץ' במשפחתנו. בשלהי הקורונה, שלא פסחה על אף אחד בארץ ובעולם, החליטה **משפחת ישעיהו**, חברים טובים שלנו שגרנו מולם, שהגיעה השעה ל"עשות" עלייה לארץ ישראל. משפחת ישעיהו היא משפחה חב"דניקית שורשית עם שישה ילדים. ההחלטה התקבלה כמובן לאחר תשאול איגרות הקודש של הרבי, שם

בשבת מברכין, פרשת חיי שרה, כ"ז בחשוון (14.11), שבת בר המצווה **של ליאור אלטמן**.
דירות האירוח תעמודנה לרשות המשפחה, ככל שיידרש.

פותחים את פעוטון שקד

אנו עומדים בפני פתיחתו המחודשת של פעוטון שקד בקרוב בע"ה, ולשם כך זקוקים לעזרתכם. נשמח לקבל כל חפץ, גדול או קטן, שיוכל להתאים לחצר או לתיבות הפעילות - ריהוט, מיכלים שונים, מוצרי חשמל מקולקלים, בובות, כלים, צעצועים ישנים ועוד ועוד... איך אומרים? הזבל שלכם הוא אוצר שבילנו. ניתן לפנות אלי או אל מירב ברלב.

תודה מראש! **נעמי ליבר**

מתקן לטיפול בשפכים – ברפת / רון ברטוב

הנוזלים ויעברו אידוי, כך שיווצרו מים מזוקקים שיוזרמו חזרה למערכות הניקוז, ומשם למט"ש.

המתקן יטפל ב-1 טון פרש לשעה. המתקן מיועד לשוק העולמי, ובא גם להציע פתרון לנושא הטיפול בזבל ברפת הישראלית, נושא שמושקעים בו משאבים רבים בשנים האחרונות.

תקופת ההרצה תיארך בין חודשיים לארבעה חודשים.

אז... גם מיחזור מועיל, גם לקיחת חלק בחדשנות חקלאית ישראלית, וגם תרומה לאיכות הסביבה.

השבוע הוצבו מדרום לסככה ג' שתי מכולות שעליהן מתנוסס השם: **Paulee CleanTec**. נעתרנו לבקשת חברת "פאול קלינטק", חברה ישראלית מתחום החדשנות החקלאית, להריץ אצלנו ברפת מכולה ראשונה מסוגה בעולם לטיפול בכל סוגי הזבל (נוזלי, יבש וכו'), ערבובו עם תוספי כימיקלים והפיכתו, עפ"י תקן אירופאי מחמיר, לדשן איכותי, ארוז בשקים ומוכן לשימוש בכל תחומי הגידולים החקלאיים. תוספי הכימיקלים יותאמו לדרישת החקלאי, וכך יותאם הדשן לסוג הגידול ולסוג הקרקע. בתהליך הטיפול בזבל, יופרדו

סיכויי בריאות (עין זרחוביץ')

"שרוול של פלסטיק חוסם את החלון - מגליצים בו ת'שברים ולא נותנים לישון, הצפרדע של הזבל סתם תופסת חנייה. במקום דירה בבזל, אני גר באתר בנייה."

הפיגומים, יפילו את החומות וייגשו להסדרת הסביבה. במקביל, נמשכות העבודות הפנים-מבניות: תשתיות, חשמל ומיזוג, ריצוף וכו'. **יש תקווה!?**

ב-26 - בצד המערבי יוצקים את קורות היסוד ובצד המזרחי מארגנים את תשתיות המים והביוב, והחלו בהעקת "בוסתן נדב" לסביבה הקרובה. בקרוב יתחילו ביישור הקרקע ובמקביל מטפלים בהעברת מיכלי המים שליד מחסן הבגדים. "מה שלום יחיא?" אני שואל. כי יחיא הוא פועל הבניין הכי בולט בשטח. יש לו את זה!

הייתי עסוק מאוד בימים האחרונים ולצערתי, לא הצלחתי למנוע הצפות ועל כך אני מבקש סליחה. ענן אחד של גשם עושה את כל ההבדל. באותה הזדמנות, אשלים את פעריי הדיווח מהתקופה האחרונה.

בשכונה הצפונית התקדמנו בקצב מואץ. במספר בתים כבר יצקו את התקרה העליונה והחלו עבודות הטיח. מדובר בטיח אפור שמהווה בידוד טרמי לקירות הבניין. לאחר מכן הקירות יקבלו צבע המשתלב בגוון הבניין כולו. או אז, יפרקו את

י-בנאי

קופות בחדר האוכל / סיון לנג מרכזת השירותים

ולמי הם שייכים ועכשיו צריך להחליט "על חשבון" מי הם אוכלים.

רק בשבוע החולף טיפלתי במספר גורמים שסועדים אצלנו בקביעות, ולהפתעתי נושא התשלום לא הוסדר מעולם...

מטרת העל של הרישום הינה לקבל נתונים כמה סועדים לקחו אוכל, איזו מנה הייתה אהובה ואיזו מנה לא נלקחה. כמו כן דבר חשוב לתהליך הסדרת המשק והקהילה בכך שכל ענף ישלם לענף המזון עבור הארוחות של שכיריו ואורחיו.

כרגע, הרישום מתבצע ברמת "מספר הסועדים", כל מי שעובר בקופה נרשמת עבורו שורה של "ארוחת צהריים" ובמידה והוא לוקח עבור אנשים נוספים רשמים את מספר הסועדים עבורם לקח. בהמשך נרצה להגיע לרזולוציות נוספות של מספר מנות וכו'.

אנו מבקשים את עזרת החברים והסועדים על מנת להטמיע את המהלך וסבורים שלאחר תקופת הסתגלות המהלך יהיה לטובת כולנו. אשמח לקבל הערות, הארות והצעות ותודה על שיתוף הפעולה.

השבוע הפעלנו לראשונה את הקופות בחדר האוכל. המהלך יצא לדרך לאחר תהליך ארוך שהחל לאחר קבלת ההחלטה. הצוות שליווה את התהליך בדק מספר תוכנות והתלבט כיצד להתאים את המערכת לצרכים שלנו. לאחר מספר ימי הרצה ניתן לומר שמהבחינה הטכנולוגית, לפחות, "העסק עובד".

יחד עם זאת שינוי זה מעורר הרבה אמוציות ואי נוחות מצד חלק מהחברים. דבר זה, מובן לגמרי מפני שיש כאן שינוי משמעותי ממה שאליו הורגלנו במשך עשרות שנים.

ברור שייקח לכולנו זמן להסתגל למצב החדש אך להרגשתי את הצעד הראשון עשינו.

רישום הארוחות בחדר האוכל הינו צעד שהתחייב הן מתוך ההחלטה על הסדרת משק וקהילה והן מתוך החלטת האסיפה הנוספת בעניין רישום המזון. ההחלטה נפלה מפני שהבנו שלא ניתן לנהל מה שאיננו מדיד.

כבר בימים הראשונים להפעלת הקופות צפו ועלו דילמות שונות. למשל: עוברי אורח שהתרגלו לאכול אצלנו מבלי שנדע בדיוק לאן

משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

שקלי" שתפורט כמובן באסיפה. ההצעה היא פרי עבודה מאומצת של הצוות לפיתוח עסקי, בו חברים עמית חפץ, מתי אלטמן, זוהר ברטוב ונתן סער, שבחן הצעה זו ובחר בה.

בסעיף השלישי נשוב ונדון בשאלת השימור של מבנה מפעל השימורים, דיון בו התחלנו לפני מספר שבועות ולא נסתיים. שטח המפעל הישן

אספת חכר'ט

במוצאי שבת הקרוב, פרשת וירא, נשוב ונתכנס לאספה בזום. **בסעיף הראשון** מציעה ועדת מינויים הרכבים לשלוש ועדות: **יוסף בלנקשטיין** כמרכז ועדת קלפי, **נדב עמיר** כמרכז ועדת מתאר **וקובי שטיין** כמרכז ועדת דת. **בסעיף השני** הצעה להשקעה ב"מאזני

התקנון המחודש, הגישה הצעה פרטית ובה שורה של שינויים נוספים שעיקרם ביטול שנת הבית, ביטול "אורחות פסיכומטרי" וביטול התשלום לבן שגר בבית הוריו

תפילות פלאן קורונה

ההיתר לפתוח את בית הכנסת במספר מתפללים מוגבל אפשר לנו לחדש את תפילת שחרית בבית הכנסת בארבעה מניינים שונים: שניים בשעה 5:45 (מניין נוסף במשטח), אחד בשעה 7:00, אחד בשעה 8:00 בפרגולה עבור חברת נעורים. ועדת בית כנסת, **הרב אילעאי** ומזכירי הפנים נפגשו לתכנן את תפילות השבת. הוחלט בשלב זה להמשיך ולהתפלל במניינים השכונתיים שחלק מהן יועתק למקום חליפי בגלל הבוץ. במקביל בודקת המזכירות פתרונות נוספים בדמות יריעות מגן מגשם, שעד כה לא נמצאו מספקים. אלטרנטיבה נוספת היא חלוקה לשורה ארוכה של אולמות ומניינים קטנים שהיא אפשרית מבחינה טכנית אך תקשה על מציאת קוראים בתורה.

הוא שטח יקר שניתן להשכיר אותו לתעשייה. מנגד, המבנה הוכרז בעבר באספה כמבנה לשימור. צוות מורשת מבקש לשלב את המבנה או חלק ממנו בפיתוח של האזור, ואילו המזכירות וועדת משק מבקשות אישור להרוס את המבנה כדי לאפשר לפתח את האזור לתעשייה ללא הפרעה.

בסעיף האחרון נחל לדון בתקנון צעירים. כזכור, לפני כשלוש שנים נכנס לתוקפו תקנון צעירים חדש ומהפכני שמאפשר לצעירים תקופה ארוכה של עצמאות כלכלית ומחייב את הצעירים הסטודנטים ללמוד במעמד כזה. ועדת צעירים מבקשת להאריך את התקופה בה מתאפשרת עצמאות כלכלית בשנתיים נוספות, עד לגיל 30. בהזדמנות זו התבקשה הוועדה להביא את התקנון כולו לבחינה מחודשת והיא ערכה אותו והכניסה בו מספר שינויים נוספים. התקנון המחודש חולק לחברים המעוניינים (בתיבת קרטון ליד תאי הדואר). כמו כן ריכזה הוועדה את השינויים בטבלה, לנוחיותו של הקורא. **נטע עמיר**, ששייעה גם בהכנת

רק בריאות

MRKYAVNE@clalit.org.il

אחות כוננת בשבת – אחות בית סביון

שעות וימי העבודה של ד"ר אבירם דונסקי במרפאה:

יום ראשון 16:45-14:30 יום שני 15:30-14:00

יום שלישי 13:00-09:30 יום חמישי 09:00-08:00 ו-13:30

שעות וימי העבודה של ד"ר דריה שפובלוב במרפאה:

יום ראשון 15:30-14:30 יום חמישי 09:00-08:00

ימי שישי במרפאה: יום שישי ה-6.11 – גלית. יום שישי ה-13.11 – לויט.

* תזכורת! - לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.

* לחיסוני השפעת מגיל 18 ואילך, מתבקשים לתאם תור מראש מול המרפאה.

* תזכורת לטלפונים בשעת חירום: 4000 - אחות תורנית, 1221 – איחוד הצלה.

רק בריאות - צוות המרפאה

סָתוּ / לֵאָה גּוֹלְדֵי בְּרָג

הַיַּעַר בּוֹכָה בְּאַלְפֵי עֲנָפָיו :

סָתוּ.

הַשְּׁלֶכֶת לּוֹחֶשֶׁת אֶת שִׁיר הַגִּשְׁמִים

וְשִׁחוּרִים הַלֵּילוֹת וְקִצְרִים הַיָּמִים.

וְהַרִיחַ הוֹמָה בְּצַמְרֵת אֵילָן

וְשׁוֹתֶקֶת צְפוּר בְּקִנְיָה הַקָּטָן.

וְהַיַּעַר עוֹנָה לְמִזְמוֹר הַמָּטָר :

קַר...

שֶׁתְּבוֹא לְאַטָּה חֲמִימָה וְקֶלֶה :

צ'ה השיר - יצחק בראובי

כתובת המייל של העיתון : bimkomon@gmail.com